

Óvd a szíved

Káros szenvedélyek

Bizonyára hallottál már arról, mit értünk káros szenvedélyek alatt: pl. az alkoholizmust, a dohányzást, a drogozást. De a mértéktelen evés vagy fogyókúra, egyes internetes vagy szerencsejátékok (kártya, rulett), vagy a túlzott tévénézés, filmnézés (képernyőfüggőség) is ide tartozik. Ez mind káros, mert gátolhatja fontos szerveid és az idegrendszered fejlődését, vagy éppen súlyosan károsíthatják is azokat. Elvonják az idődet és az erődöt a jó és építő hatásoktól. Isten szavától is elvonják a figyelmedet, és megköthetik a lelkedet (ami azt jelenti, hogy nem hallod meg Isten szavát). Az emberek több okból folyamodnak az ilyen pótlékokhoz. Bánatukban, unalmukban, vagy azért, mert meg akarnak felelni barátaik elvárásának. Egy idő után azonban már nagyon nehéz, vagy lehetetlen elhagyniuk a rossz utat, amelyen járnak. Mi arra biztatunk, hogy te ne játssz a tűzzel. Ne próbáld ki egyik rossz dolgot sem!

(A szerk.)

A cigarettázásról való leszokásról őszintén

„Minden szabad nekem, de nem minden használ” (1Korinthus 6,12a).

A végén kezdem, és haladok visszafelé. Élek. Köszönöm Istennek. Négy éve, nem saját erőből, hanem Isten kegyelme által kaptam szabadulást. Egyik pillanatról a másikra. Mert Istennél ez így is történhet. Szeptember 11-e, reggel 8 óra. Megerőltető fizikai munka, majd egy szűnni nem akaró fájdalom a szív tájékán. Saját lábom indulás az orvoshoz. Látlet: szívizom hátfali infarktus, sürgős orvosi ellátást igényel. Mentő, kórház, műtő, orvosok, ápolók..., de legfőképpen Isten kegyelme, amely elvette a félelemérzetemet. Mert szeret Isten. Megtapasztaltam. Mert Istennél ez így szokott történni.

Kérdezed, hogy mi volt előtte? 27 év rabsága a cigarettával. Napi egy doboz. Függőség, hogy már korán reggel az elsőt és késő este az utolsót elszívhattam. Társulva a kávé mértéktelen fogyasztásával, tekintet nélkül a környezetemre, a szeretteimre, akiket „passzív dohányossá” tettem. Sok hazugság a cigarettával kapcsolatban. Sok elköltött forint, amelyeknek lett volna jobb helyük is. Legfőképpen a saját egészségem figyelmen kívül hagyása. Nem törődve azzal, hogy az egész mennyire ártalmas. Ezt a leckét már hallottátok többször.

De mi volt mögötte? Önzőség! Majd én tudom! Bízom benne, hogy amíg nincsenek komoly tünetek, addig nem ártalmas, majd ráérek akkor leszokni róla. Volt benne sok nagyképűség: megtehetem, ez egy olyan komoly, felnőtteknek járó lehetőség, amellyel én is élhetek már gyerekként is. Volt benne vágy is: beletartozni egy közösségbe, akiknek ez a „szokásuk”. Afféle nagyfiús dolog. Aztán az izgalom: elvenni (ellopni!) édesanyám cigarettásdobozából az első cigarettát. Mellé gyufát szerezni és indulni egy titkos helyre, hogy meggyújthassam titokban, hogy ne lássa senki, csak a „bűntársaim”. Tízévesen! Remélem, még nem tapasztaltad meg, milyen az első slukk után... Szörnyűségét legyőzte a gyerekkori kíváncsiság, majd az ifjúkori szenvedély. A laza tiltás. Középiskolában engedték a kijelölt helyen való dohányzást. És utána a „felnőtt” társadalomban ki tudta volna megtiltani nekem? Érted? „Minden szabad nekem...”

...de nem minden használ.” Négy éve megértettem a leckét. Az egyedüli hasznosat, amely a javamat szolgálja. Nagy áldozat volt érte Jézus Krisztus halála, mert hiszem, hogy ezt a bűnt is felvitte a keresztre. Meghalt a mi bűneinkért. Legyőzte a halált és feltámadott. Él bennem is és remélem, él benned is, aki olvasod az *Örömhír* újságot és benne az örömhírt: Isten szeret téged, ezért Fia meghalt érted. Engem is megmentett egy káros szenvedély bűnétől és valóban megóvta a szívemet. Veled is ezt szeretné tenni, amikor leíratta velem a történetemet.

„Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává” (1Korinthus 6,12b).

Kiss Zsolt

